

Els de càn Vicens, per ganes de fentse la trabeteta, han secuestrat el que fou apreciable Director nostre. Pró, no s'alarmin, que ja tenim un ilustre publicista, que substitueix dignament a n'aquell que dominaba d'una manera perfectíssima la pastosa llenga del francès.

Molts son, els que'ns han demanat tant elevada com honrosa plaça; per lo que no es fácil, que'ls senyors secuestradors y demás adláteres, puguin sitiarnos pel procediment de la fám, com tenen per costúm. Sápiquen, doncs, que *no'ns els acabarán*.

En el carrer d'Isabel II, entre nou y deu del passat dijous, varem esser testimonis d'un festeig escandalós. Figúrintse que veniem nosaltres dels jardins del Parc, pera fruir una estoneta de la poca fresca que'ns regalen les caluroses nits del istiu, quant al embocar l'aristocrátic carrer, més amunt esmentat, divissaren nostres ulls en l'acera de l'esquerra, una parella que ab los xiscles mal reprimits d'ella y les rialles gemegants d'ell, torbaben la dolça pau que's disfruta en aquella silenciosa via, tant propicia per les cites d'enamorats. Ab les precaucions que creguerem convenientes per no esser vistos, varem atansarnos, enfilant ab molta cautela l'acera contraria, perquè abrigavem el propòsit d'introduirnos en el portal de la casa més estratègica, pera poguer contemplar el desenrotllo y desenllás de l'extrany idili que s'oferia casualment a nostra vista, que mai ha pecat per inescrupulosa. Més, la arraigada curiositat que poseim—com bons *reporters* de L'ULL—va esser castigada, quant l'amorosa escena arrivava en el moment més culminant. Un company nostre, va cometre la vil imprudencia de topar lo seu cap ab una escala manual qu'estaba lleugerament inclinada en un pany de paret del vestibol, tirantla a terra en mitj d'un fenomenal terratrémol. La parella, que devia estar acostumada a oir les suaus y meloses paraules de l'amor libidinós, va sorprendre en gran manera d'aquell soroll aixordador; y agafant armes y bagatjes, en un instant, desapareixeren els dos del lloc qu'havien escullit

pera la realisació dels intents que portaven, y que nosaltres per desgracia, avui, siguent dissapte, encara desconeixém. Empró aquesta imprevista *hecatombe*, no va esser obstacle pera que no poguessim enterarnos de quins eren els héroes de la interrompuda comedia. Ella es una xicota que, sens esser una perfecta hermosura, tothom l'alaba per tenir una cara molt aixerida; vesteix ab la elegancia propia de les grans urbs y es d'aquelles que quant son a Barcelona, llueixen un luxós sombrero comprat a la Porta ferrissa. D'ell, no gosém donarne detalls, perquè'l comprometeriem devant de la seva irascible senyora, que's una constant llegidora de L'ULL.

Agrahim com se mereix a les individues del distingit ram de minyones de servei, el favor que dispensan a n'el nostre popular setmanari. Sabém que tots els dilluns, en les hores de mercat, se reuneixen animadament y comenten ab aquella alegría que les caracteriza, els picants y graciosos xistos que s'inserten en aquestes tafaneres columnes.

Vostés qu'han sigut, son y serán el constant torment dels senyorets, les hi dedicarém, qualsevol d'a, un article sabrosissim, condimentat ab sal, pebre y juli-vert.

Certament ens consta, que aquell eximi orador, que farà cosa d'un any va fer publicar, en un auster periódic local, l'haver obtingut la llicenciatura en *Derecho y ciencias sociales*, ha alcançat l'aprobació dels tres primers cursos de la lliberal carrera. L'enhorabona.

DARRERA HORA

Demá farà quinze dies, que uns quants entusiastes noiets, varen fer apareixer unes fulles que ens semblaren molt *requeté-mones*.

CORRESPONDENCIA

Car-ai.—*Anirá alguna cosa.*

Massa-net.—*Gracies. Quasi tot se publica avui; empró procuri no ensenyar tant l'orella.*

H. N. y M. J.—*Quina lletra més bonica!*

Tipografia de Pere Aubert.—Carme, 11 Olot.